

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

De institutione huius sacramenti. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Vtrum baptismus fuerit institutus post Christi passionem?

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod baptismus fuerit institutus post Christi passionem. Causa enim praedit effectum. Sed passio Christi operatur in sacramentis nouæ legis. Ergo passio Christi præcedit institutionem sacramentorum nouæ legis, & præcipue institutionem baptismi: cum Apostolus dicat Rom. 6. Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus, &c.

¶ 2 Præterea, sacramenta nouæ legis efficaciam habent ex mandato Christi. Sed Christus mandatum baptizandi dedit discipulis post passionem & resurrectionem suam, dicens, Fungentes docete omnes Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, &c. ut habetur Matth. vlt. Ergo videtur, quod post passionem Christi, baptismus fuerit institutus.

¶ 3 Præterea, Baptismus est sacramentum necessitatis: (vt supra* dictum est) & ita videtur, quod ex quo baptismus institutus fuit, homines obligarentur ad baptismum. Sed ante passionem Christi homines non obligabantur ad baptismum: quia adhuc circumspectio suam virtutem habebat, in cuius locum succedit baptismus. Ergo videtur, quod baptismus non fuerit institutus ante passionem Christi.

SED contra est, quod Aug. dicit in quodam sermone de Epiphania, Ex quo Christus aqua immergitur, ex eo omnium peccata abluit aqua. Sed hoc fuit ante Christi passionem. Ergo videtur, quod baptismus ante Christi passionem fuerit institutus.

R E S P O N D E O dicendum, quod (sicut supra dictum est*) sacramenta ex sui institutione habent, quod conferant gratiam. Unde tunc videtur aliquod sacramentum institui, quando accipit virtutem producendi suum effectum. Hanc autem virtutem accepit baptismus, quando Christus est baptizatus. Unde tunc vere baptismus institutus fuit, quantum ad ipsum

*q. præced.
art. 4.*

*in fer. 1.
dominica
infra olt.
epi. à me.
O est in
ordi. 36.
to. 10.
q. 62. 2. 1.*

106 QVÆST. LXVI. ART. II.
ípsum sacramentum. Sed necessitas utendi hoc sa-
cramento, indicata fuit hominibus post passionem &
resurrectionem: tum quia in passione Christi termina-
ta sunt figuralia sacramenta, quibus succedit baptis-
mus & alia sacramenta nouæ legis: tum etiam, quia
per baptismum configuratur homo passioni & resur-
rectioni Christi, in quantum moritur peccato, & in-
cipit nouam iustitiae vitam. Et ideo oportuit Christū
prius pati & resurgere, quam hominibus indiceretur
necessitas se configurandi morti & resurrectioni eius.

Ad primum ergo dicendum, quod etiam ante pa-
sionem Christi baptismus habebat efficaciam à Chri-
sti passione, in quantum eam præfigurabat: aliter ta-
men quam sacramenta veteris legis. Nam illa erant
figuræ tantum: baptismus autem ab ipso Christo vir-
tutem habebat iustificandi, per cuius virtutem ipsa
etiam passio salutifera fuit.

Ad secundum dicendum, quod homines non de-
bebant multiplicibus figuris arctari † per Christum,
qui venerat sua veritate figuræ impletas auferre. Et ideo ante passionem suam baptismum institutum
non posuit sub præcepto, sed voluit ad eius exercitiū
homines assuefieri, & præcipue in populo Iudæorū,
apud quem omnia facta figuralia erant, vt Aug. * dicit
contra Faustum. Post passionem vero & resurrec-
tionem, non solum Iudæis, sed etiam Gentilibus sub
præcepto necessitatem baptismi imposuit, dicens,
Euntes docete omnes Gentes.

Ad tertium dicendum, qd sacramenta non sunt obli-
gatoria, nisi quando sub præcepto ponuntur. Quod
quidem non fuit ante passionem, vt dictum est *. Quod enim Dominus ante passionem, Nicodemo di-
xit, Ioan. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu
sancto, non potest introire in regnum Dei, magis
videtur ad futurum respicere, quam ad præsens
tempus.

AR-

al. aggra-
uari.

lib. 4. c. 2.
cir. med.
principiū
to. 6.

in co. ar.